

عنوان مقاله:

پهنه بندی اقلیم آسایش گردشگری جزیره قشم با استفاده از شاخص (TCI)

محل انتشار:

همایش ملی قشم و چشم انداز آینده (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرنوش خراسانی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا - برنامه ریزی گردشگری، دانشگاه آزاد اسلام

امیر گندمکار - استادیار و رئیس دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

جزیره قشم از شمال به شهر بندرعباس، مرکز بخش خمیر و قسمتی از شهرستان بندر لنگه، از شمال شرقی به جزیره ی هرمز، از شرق به جزیره ی لارک، از جنوب به جزیره ی هنگام و از جنوب غربی به جزایر تنب بزرگ و کوچک و ابوموسی محدود می گردد. به منظور توسعه ی گردشگری در این منطقه می بایست زمان ها و مکان های مناسب جهت حضور گردشگران در منطقه مشخص شود. یکی از مهم ترین نیازهای گردشگران آگاهی از وضعیت اقلیمی و زمان های مساعد برای گردشگری است. در این پژوهش با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI) میکزکوفسکی (1985) و همچنین با استفاده از توانایی های GIS در میان یابی، تعمیم داده های نقطه ای به پهنه ای و ترکیب نقشه ها، زمان ها و مکان های مناسب جهت حضور گردشگران در جزیره قشم مشخص شده است. این شاخص به شکلی سیستماتیک شرایط اقلیمی را برای فعالیت گردشگری با استفاده از پارامتر های میانگین حداکثرماهانه دمای روزانه، میانگین دمای روزانه، حداقل رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی روزانه، بارش (mm) کل ساعات آفتابی و سرعت باد مورد ارزیابی قرار می دهد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که در جزیره قشم در ماه های فوریه (بهمن) و نوامبر (آبان) و دسامبر (آذر) بهترین شرایط را برای حضور گردشگران دارد. پس از آن آوریل (فروردین) و ژانویه (دی) و مارس (اسفند) قرار دارند و ژوئن (خرداد) و جولای (تیر) و آگوست (مرداد) و سپتامبر (شهریور) نیز بدترین شرایط را برای حضور گردشگران دارند. از نظر پراکندگی مکانی تقریباً در تمام نقاط جزیره یکسان است.

کلمات کلیدی:

شاخص اقلیم آسایش گردشگری، گردشگری، آسایش حرارتی، جزیره قشم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/163195>

